

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

Adres do e-Doręczeń: AE:PL-62061-41237-SGEGT-14

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/989/2024/22114/BL

Katowice, 16. 05. 2025 r.

Decyzja

na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 572 ze zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziara

Katarzyna Stebnicka

po rozpatrzeniu odwołania spółki DROGOMAX sp. z o. o. z siedzibą w Bytomiu, ul. Kędzierzyńska 17a, reprezentowanej przez radcę prawnego Pana Tomasza Irzyka (pełnomocnictwo w aktach sprawy), od decyzji Prezydenta Miasta Chorzowa z dnia 5 grudnia 2024 r. nr 14/24, znak UE-III.6220.36.D.3.2021.AK3 w sprawie odmowy środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn.: „Eksploracja instalacji do przetwarzania odpadów na działce ewid. nr 6680/412, obręb Rozbark w Bytomiu przy ul. Brzezińskiej”

na posiedzeniu w dniu 16 maja 2025 roku

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji, orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten opisał istniejący w sprawie stan faktyczny, przedstawił stan prawny stosowany w sprawie oraz argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie zostało złożone w terminie przez Stronę postępowania reprezentowaną przez pełnomocnika i w jego treści nie zgodzono się z zapadłym orzeczeniem podając stosowną argumentację.

Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Rozstrzygnięcie oparto na następujących podstawach.

W zakresie podstawy materialnoprawnej zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wpłynął do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 28 grudnia 2018 r.

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji instalacji do przetwarzania odpadów dokonuje się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. 2016 r. Poz. 71). § 3 ust. 1 pkt 80 tego rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, innych niż wymienione w 52 ust. 1 pkt 41 - 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

Dla planowanego przedsięwzięcia ustalono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wraz ze sporządzeniem raportu o oddziaływaniu na środowisko,

postanowieniem z dnia 8 listopada 2019 r. W przeprowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji pozyskał stanowiska organów współdziałających. Ponadto w sprawie organ pierwszej instancji zapewnił możliwość udziału społeczeństwa. Przedmiotowy teren, na którym planowane jest przedsięwzięcie, nie jest objęty przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W dniu 16 października 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. Poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, z wyjątkiem art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1, art. 86 f ust. 2 i 4 oraz art. 86 f ust. 1, 2a i 8.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja powinna zostać utrzymana w mocy z powodów następujących.

Wskazać należy, że stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa).

Podkreślić należy również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, w ramach którego wyodrębnić należy następujące etapy: 1/ zainicjowanie tego postępowania wnioskiem strony lub z urzędu, 2/ przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, polegającego na analizie gromadzonego w sprawie materiału dowodowego 3/ przeprowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do zebrania w sprawie możliwie najbardziej przydatnych dowodów, w celu jej rzetelnego zbadania, 4/ dokonanie subsumcji, czyli przyporządkowania faktów uznanych za udowodnione pod konkretną normę prawną oraz 5/ wydanie rozstrzygnięcia w sprawie. Z cytowanych przepisów art. 7 i 77 § 1 kpa wynika jednoznacznie, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ponadto, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie administracyjne jest zobowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a swoje stanowisko winien uzasadnić w sposób przewidziany w przepisach kpa.

W ponownie prowadzonym postępowaniu – w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie – zasady te zostały przez organ pierwszej instancji zastosowane.

Przedmiotowa sprawa była już rozpatrywana przez organ odwoławczy, który decyzją z dnia 5 stycznia 2024 r. nr SKO.OS/41.9/603/2023/12508/BL uchylił poprzednią decyzję organu

pierwszej instancji z dnia 27 kwietnia 2023 r. nr 8/2023 i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ odwoławczy wskazał, że wskutek wejścia w życie w toku postępowania odwoławczego omówionej powyżej nowelizacji ustawy, organ winien przeprowadzić ponowne postępowanie z uwzględnieniem zmian wynikających z treści ustawy nowelizującej. Następnie – w zakresie istoty sprawy – organ odwoławczy zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy, w brzmieniu sprzed omówionej powyżej nowelizacji, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać: opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: a/ wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b/ racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Ustawą nowelizującą nadano art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy następującą treść: raport powinien zawierać opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym.

Na podstawie obowiązującego pkt. 6 wymienionego przepisu raport powinien zawierać określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Na zasadzie obowiązującego pkt. 6a wskazanego przepisu raport powinien zawierać porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a/ ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b/ powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c/ dobra materialne,
- d/ zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e/ formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f/ elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g/ wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f.

Na podstawie pkt. 7 powołanego przepisu raport powinien zawierać uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ponownie stwierdza, że przedłożony do akt sprawy raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko (zarówno przedłożony za pismem przewodnim z dnia 24 lutego 2020 r. oraz jego uzupełnienie przedłożone za pismem przewodnim z dnia 27 maja 2020 r.) nie spełnia wymogów zawartych w cytowanych przepisach – w odniesieniu do treści tych przepisów obowiązujących w stanie prawnym sprzed nowelizacji ustawy, która weszła w życie z dniem 16 października 2023 r. Jest on sprzeczny z tymi przepisami w zakresie wskazania typów wariantów realizacji

przedsięwzięcia i niedostatecznie realizuje warunki zawarte w pkt. 6, 6a i 7 powołanego przepisu. W raporcie (w wersji przed uzupełnieniem) omówiono następujące warianty: wariant polegający na podjęciu projektowanej inwestycji, wariant związany ze zmianą technologii lub urządzeń, wariant związany ze zmianą w zagospodarowaniu terenu, wariant związany ze zmianą lokalizacji przedsięwzięcia, wariant związany z niepodejmowaniem inwestycji. Wariant polegający na podjęciu projektowanej inwestycji określono jako wariant proponowany. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska wskazano jako wariant proponowany przez wnioskodawcę. Tymczasem cytowany przepis art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy wymagał przedstawienia następujących wariantów: wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, a także racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Następnie w raporcie (w wersji przed uzupełnieniem) zawarto uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko. W uzupełnieniu raportu podano natomiast, że inwestor rozważył dodatkowy wariant alternatywny na etapie planowania przedsięwzięcia, który polegałby na zadaszeniu lub obudowaniu instalacji oraz zastosowaniu basenu przeciwko zabrudzeniu dróg. Brak jest natomiast nadal szczegółowego określenia przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko (zgodnie z dyspozycją art. 66 ust. 1 pkt. 6 ustawy), czy też porównania oddziaływań analizowanych wariantów na elementy środowiskowe wymienione w art. 66 ust. 1 pkt. 6a ustawy. Uzasadnienie wariantu proponowanego przez wnioskodawcę nie zawiera ponadto informacji, o których mowa w pkt. 6 i 6a wymienionego przepisu – czego wymaga art. 66 ust. 1 pkt. 7 ustawy.

Za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 14 września 2021 r., II SA/OI 372/21, CBOSA, należy wskazać, że [cyt:] „Wariant ma charakter pozorny, gdy nie zawiera żadnych alternatywnych rozwiązań dotyczących np. procesu technologicznego, czy też wykorzystywanych maszyn i urządzeń. Warianty przedsięwzięcia powinny się zaś różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze”.

Jak ponadto jednolicie zauważa orzecznictwo sądów administracyjnych [cyt:] „Zgodnie z prawidłową wykładnią art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wymagana wariantowość przedsięwzięcia polega na przedstawieniu co najmniej trzech wariantów z uzasadnieniem ich wyboru. Przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi sposobami jego realizacji. Celem wskazania racjonalnego wariantu alternatywnego jest poszukiwanie alternatywnych rozwiązań pozwalających zrealizować przedsięwzięcie w sposób racjonalnie oddziałujący na środowisko. Nie można zatem zredukować wymaganych trzech wariantów w istocie do jednego lub kilku wariantów inwestycyjnych wraz z jednoczesnym uznaniem jednego z wariantów inwestycyjnych za najkorzystniejszy dla środowiska. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie może być utożsamiany z jednym z wariantów proponowanych do realizacji przez wnioskodawcę, ponieważ decydującym czynnikiem w wyborze tego ostatniego wariantu jest czynnik najczęściej ekonomiczny, a nie ochrona środowiska”. Racjonalny wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych). Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko” (tak wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13

czerwca 2023 r., III OSK 1384/22, podobnie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 grudnia 2023 r., III OSK 962/23, CBOSA).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa, że w poprzednio wydanej decyzji zdecydowało się zwrócić uwagę na zaistniałe uchybienia w omówionym zakresie, choć wystąpiły one pod rządami poprzednio obowiązującego art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy. Jednakże treść art. 66 ust. 1 pkt. 6, 6a i 7 pozostała niezmieniona, a – jak wykazano powyżej – złożony raport w tym zakresie zawierał poważne uchybienia.

Należy więc podkreślić również obecnie, że sporządzenie odpowiednich wariantów w sposób zgodny z przepisami ustawy ma doniosłe znaczenie, ponieważ – co trzeba uwypuklić – zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczanego do realizacji, organ odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach planowanego przedsięwzięcia.

Organ prowadzący postępowanie obowiązany jest zatem do szczegółowej i rzetelnej analizy przedstawionych wariantów, które powinny być sformułowane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jeżeli natomiast zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (podobnie np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2022 r., III OSK 4253/21, CBOSA).

Realizując podane zalecenia w ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji pismem z dnia 12 sierpnia 2024 r. zwrócił się do Wnioskodawcy o przedłożenie ujednoliconej wersji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (uwzględniającej raport przedłożony przy piśmie z dnia 24 lutego 2020 r., jak i jego uzupełnienie z dnia 27 maja 2020 r.) oraz szczegółowo wskazał, jakie elementy – według obowiązujących przepisów ustawy – raport ten powinien zawierać.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2024 r. Strona odpowiedziała, iż żądanie organu stanowi nieuzasadnione mnożenie obciążeń administracyjnych, a wezwanie dotyczyło dokumentów, które nie mają istotnego znaczenia dla sprawy, nadto przedłożony już do akt sprawy raport zawiera wszystkie wymagane prawem elementy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że Wnioskodawca nie przedłożył raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko w wymaganej przez cytowane powyżej przepisy ustawy treści. Z tego też powodu odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia jest uzasadniona.

Jak już cytowano powyżej, przepis art. 77 § 1 kpa nakłada na organ administracji prowadzący postępowanie obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Oznacza to, że organ administracyjny prowadzący postępowanie jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy oraz podjąć wszelkie działania niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako niezbędnego warunku wydania decyzji zgodnej z prawem. Może to być dokonane w oparciu ustalenia poczynione w oparciu o całość przedłożonego w sprawie materiału dowodowego, zgromadzonego i ocenionego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do

dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako niezbędnego warunku wydania decyzji o przekonywującej treści. W przedmiotowej sprawie jednakże raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest kluczowym dowodem służącym załatwieniu sprawy. Jest on przedkładany przez inwestora, a organ administracji nie jest władny ingerować w jego treść. Winien ponadto posiadać treść ściśle odpowiadającą obowiązującym przepisom, gdyż jedynie wtedy organ administracji może zgodnie z prawem określić środowiskowe uwarunkowania realizacji inwestycji. Za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 21 czerwca 2022 r., II SA/Bd 17/22, CBOSA należy podnieść, że [cyt:] „jak bowiem wynika z cytowanego powyżej art. 80 ust. 1 u.u.i.ś. organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach ma obowiązek wziąć pod uwagę m.in. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ wydający decyzję środowiskową opiera więc swoje ustalenia i oceny, w zakresie wyznaczonym w art. 62 ust. 1 u.u.i.ś., właśnie na treści raportu. Raport jest zatem najważniejszym dowodem w sprawie i jego racjonalność, logiczność, obiektywizm przedstawionej przez inwestora argumentacji, powinien być poddany wnikliwej analizie organu wydającego decyzję. Raport ma bowiem ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, ustawodawca określił kazuistycznie w art. 66 u.u.i.ś. elementy, które winien zawierać każdy raport oddziaływania na środowisko. Raport niespełniający, bądź to wymagań materialnych, ustalonych w art. 66 ustawy, bądź też wymagań formalnych z art. 75 kpa, nie może być uznany za środek dowodowy zgodny z prawem, a tym samym niemożliwe jest zarówno ustalenie, że inwestor wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku przedłożenia takiego raportu, a w konsekwencji, niemożliwym jest także wydanie prawidłowej decyzji środowiskowej, gdyż nie można przeprowadzić bez raportu niewadliwej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 3 ust. 1 pkt. 8 lit. a i art. 62 ust. 1 ustawy środowiskowej). Pojawienie się zaś wątpliwości co do jego kompletności, czy rzetelności ocen w nim przedstawionych zobowiązuje organ prowadzący postępowanie w pierwszej kolejności do uzupełnienia materiału dowodowego w celu rozważenia wszelkich niejasności w stanie faktycznym sprawy. W przypadku zaś nieuzupełnienia braków raportu poprzez wnioskodawcę (a w konsekwencji niekompletne ustalenia raportu, niepozwalające wyjaśnić charakteru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko), zachodzi samoistna przesłanka do odmowy wydania pozytywnej decyzji środowiskowej”.

Przedłożona do akt sprawy dokumentacja zawierająca raport i jego uzupełnienie nie spełnia warunków ustawowych, co też wykazano już w poprzedniej decyzji organu odwoławczego. Nadto Inwestor wezwany do uzupełnienia raportu nie zadośćuczynił wezwaniu. Z tej przyczyny zatem rozstrzygnięcie w sprawie nie może być inne, niż zapadłe.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Zgodnie z art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1/ utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2/ uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3/ umarza postępowanie odwoławcze.

Przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji, niemniej jednak utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji jest możliwe wówczas, gdy nie narusza ona przepisów

materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej w jej całokształcie. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu pierwszej instancji, a więc musi wystąpić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy.

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu pierwszej instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w pierwszej instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200, 00 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska

(na oryginale właściwe podpisy)

Otrzymują:

- 1/. Gmina Miasta Bytom – Prezydent Miasta Bytomia, ul. Parkowa 2, 41 – 902 Bytom
- 2/. Skarb Państwa - Prezydent Miasta Bytomia, ul. Parkowa 2, 41 – 902 Bytom
- 3/. Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. ul. Strzelców Bytomskich 207, 41-914 Bytom
- 4/. Orzeł Biały S.A., ul. Harcerska 23, 41-946 Piekary Śląskie
- 5/. Agencja Nieruchomości Rolnych, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa,
ul. Karolkowa 30, 00-01 Warszawa
- 6/. Radca prawny Pan Tomasz Irzyk – pełnomocnik inwestora

Adres do doręczeń:

Drogomax sp. z o. o., ul. Kędzierzyńska 17A, 41 – 902 Bytom

7/. Prezydent Miasta Chorzów, Rynek 1, 41 – 500 Chorzów wraz z aktami sprawy oraz:

1. Informacją o środowisku
2. Pismem przewodnim ws. informacji o środowisku

8/. a/a:

a/. akta SKO w Katowicach

b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu, ul. S. Moniuszki 25, 41-902 Bytom
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach, ul. H. Sienkiewicza 2, 44 - 100 Gliwice
- 4/. Drogomax sp. z o. o., ul. Kędzierzyńska 17A, 41 – 902 Bytom